

PROP DE VOSALTRES

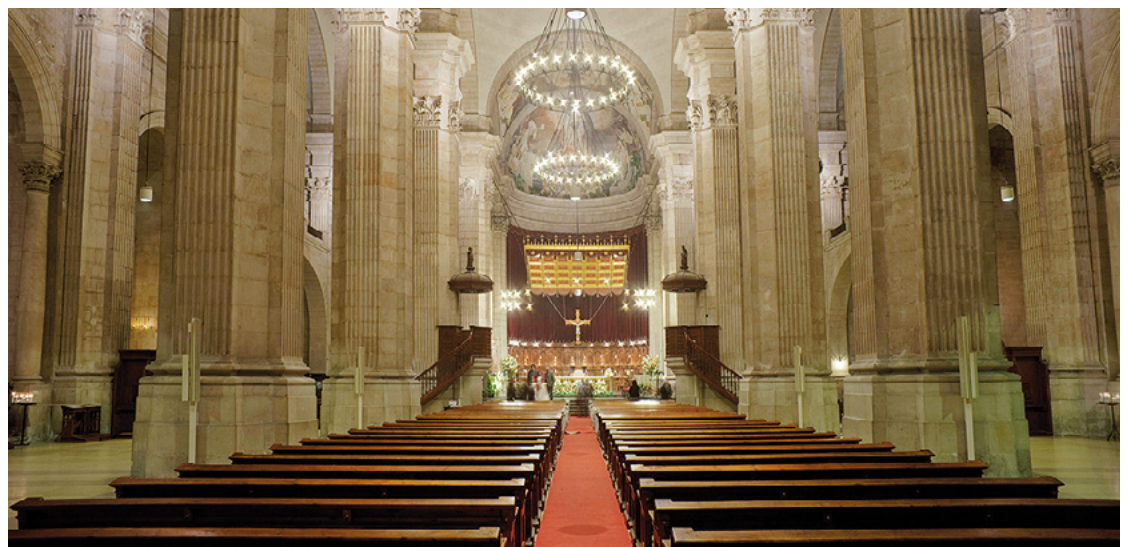
Funeral en la catedral

Benvolguts diocesans:

Havíem anunciat, des de fa gairebé dos mesos, que aquest diumenge 26 de juliol, per la tarda, celebrariem un funeral en la catedral per tots els difunts a causa de la Covid-19. També per tots aquells que han mort durant aquest temps i no vam poder celebrar l'eucaristia amb els familiars i amics, degut a les circumstàncies externes que obligaven a evitar aglomeracions o contactes personals de comiat i afecte.

En aquesta data no serà possible l'esmentada celebració que s'estava preparant amb molt d'interès i afecte per part dels responsables de la Catedral. No gosem parlar de suspensió sinó d'ajornament. No volem renunciar a una pregària amb representants de tota la diòcesi per unir-nos a les famílies que han sofert doblement per la defunció d'un ésser estimat i el posterior acompanyament, molt reduït en aquests temps tan estranys i tràgics. Els cristians desitgem ser prop dels qui sofreixen per aquest motiu amb paraules de consol i d'encoratjament. Però, sobretot, amb la nostra pregària que neix de la fe i s'obre a l'esperança en la vida eterna que ens va anunciar el mateix Jesucrist.

L'evolució a pitjor dels contagis pel coronavirus en la comarca del Segrià ha obligat al conjunt de les nostres autoritats a prendre unes dràstiques mesures sanitàries i socials. Tots les coneixem perquè repercuten molt durament en la vida familiar, laboral i social. És un contratemps fort pel conjunt que ha estat rebut amb un tarannà desigual per part dels diferents sectors professionals i ciutadans. Les esmentades mesures tenen un temps concret d'aplicació, en aquest cas quinze dies, com assenyalen els anuncis oficials. El diumenge 26 és una data situada dins d'aquest període de temps. Per tant s'ha de pensar en un altre moment per a una

celebració d'aquestes característiques. La comunitat diocesana se sent obligada a manifestar de forma conjunta la pregària i l'estimació a tantes famílies que han sofert gairebé en soledat el comiat definitiu.

Els cristians sabem que l'Eucaristia és l'actualització, el memorial de la mort i resurrecció de Jesucrist. Conté tot el bé espiritual de l'Església i és el màxim exponent de que podem oferir, com a record i amb gratitud, a aquells que han acabat la seva vida mortal. Les seves persones queden vinculades per a sempre a la persona del Redemptor i confiades a les mans del Pare Déu. L'Església no celebra la Missa com un homenatge als difunts, prega per ells; ni tan sols realitza un reconeixement social per part dels qui encara vivim, agraeix la seva vida i el seu treball demanant que s'uneixin a la pregària universal.

En l'esmentada celebració no volíem que hi manqués un record pels malalts i pels seus familiars.

Són molts els qui encara omplen els hospitals i residències o es troben acompanyats en els seus domicilis pels seus familiars i amics.

També volíem mostrar aquesta tarda a la Catedral un agraïment immens per tots aquells professionals que s'han bolcat d'una forma especial per ajudar els qui arribaven contagiats i per intentar de guarir-los. Volíem mostrar també el nostre agraïment a molts altres professionals des dels empleats del transport públic fins als qui ens servien els aliments, des dels agricultors i comerciants fins als funcionaris de l'administració pública.

Es pensava en un acte entranyable i solemne al mateix temps on tots, units a Crist, expresséssim la nostra oració i acció de gràcies. Notificarem oportunament la seva realització i convidarem tot hom.

Amb la meva benedicció i afecte.

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

El teu donatiu pot ajudar a moltes persones vulnerables

En la darrera vídeotrobada del curs de la Xarxa Sociocaritativa, entre altres coses, van fer una valoració molt positiva del lliurament fet pel Bisbat de Lleida, dels 82.000 € recollits fins a finals de juny en el Fons Diocesà Solidari Covid-19.

Aquest fons, distribuït entre 9 de les entitats que formen la Xarxa i que havien presentat una sol·licitud d'ajut, possibilitarà dur a terme accions en benefici d'infants, joves, persones temporeres i famílies en situació de vulnerabilitat, i que ara pateixen de manera aguda les conseqüències d'aquesta pandèmia. També van

Xarxa Socio Caritativa
de la Diòcesi de Lleida

agrair al bisbe Salvador, que va tenir la iniciativa de crear aquest Fons Diocesà Solidari al qual la nostra Diòcesi de Lleida va fer una aportació inicial de 20.000 euros, com també als mossens i altres persones, que hi han contribuït amb els seus donatius. Gràcies a tots i totes, moltes persones en seran beneficiades.

Des de la Xarxa volen donar gràcies a Déu per aquesta experiència de comunicació cristiana de béns, que enforteix i encoratja la nostra comunitat eclesial entre les entitats que treballem en xarxa al costat de les persones més vulnerables i empobrides.

També recorda que tal com va dir el nostre Bisbe, els dos comptes romanen oberts per poder continuar recollint més aportacions per altres actuacions solidàries en els propers mesos.

Sabadell: ES49-0081-0455-9900-0185-5994
Caixabank: ES51-2100-0203-7901-0406-3631

CERCA DE VOSOTROS

Funeral en la catedral

Queridos diocesanos:

Habíamos anunciado, desde hace casi dos meses, que este domingo, 26 de julio por la tarde, celebraríamos un funeral en la catedral por todos los difuntos a causa de la Covid-19. También por todos aquellos que fallecieron en este tiempo y no pudieron celebrar la Eucaristía con familiares y amigos debido a las circunstancias externas que obligaban a evitar aglomeraciones o contactos personales de despedida y cariño.

En esa fecha no será posible la mencionada celebración que se estaba preparando con mucho interés y cariño por parte de los responsables de la Catedral. No nos atrevemos a hablar de suspensión sino de aplazamiento. No queremos renunciar a una oración con representantes de toda la diócesis para unirnos a las familias que han sufrido doblemente por la defunción de un ser querido y el posterior acompañamiento, muy reducido, en este tiempo tan extraño y tan trágico. Los cristianos deseamos estar cerca de los que sufren por este motivo con palabras de consuelo y de aliento. Pero, sobre todo, con nuestra oración que nace de la fe y se abre a la esperanza en la vida eterna que nos anunció el mismo Jesucristo.

La evolución a peor de los contagios por el coronavirus en la comarca del Segrià ha obligado al conjunto de nuestras autoridades a tomar unas drásticas medidas sanitarias y sociales. Todos sois conocedores de las mismas pues repercuten muy duramente en la vida familiar, laboral y social. Es un fuerte contratiempo para el conjunto que ha sido recibido con desigual talante por los distintos sectores profesionales y ciudadanos. Las citadas medidas tienen un tiempo concreto de aplicación, en este caso quince días, como señalan los anuncios oficiales. El domingo 26 es una fecha situada dentro de dicho período de tiempo. Por tanto se ha de pensar en otro momento para una celebración de estas características. La comunidad diocesana se siente obligada a manifestar de forma conjunta la oración y el cariño a tantas familias que han sufrido casi en soledad la despedida definitiva.

Los cristianos sabemos que la Eucaristía es la actualización, el memorial de la muerte y resurrección de Jesucristo. Contiene todo el bien espiritual de la Iglesia y es el máximo exponente de lo que podemos ofrecer, como recuerdo y gratitud, a los que han terminado su vida mortal. Sus personas quedan vinculadas para siempre a la persona del Redentor y confiadas a las manos del Padre Dios. La Iglesia no celebra la Misa como un homenaje a los difuntos, reza por ellos; ni siquiera realiza un reconocimiento social por los que todavía vivimos, agradece su vida y su trabajo pidiendo que se sumen a la oración universal.

En la mencionada celebración no queríamos que faltara un recuerdo por los enfermos y por sus familiares. Son muchos los que todavía llenan hospitales y residencias o están siendo acompañados en sus domicilios por sus familiares y amigos.

También cabía esta tarde en la Catedral un agradecimiento inmenso para todos aquellos profesionales que se han volcado de una forma especial por ayudar a los que llegaban contagiados y por intentar sanarlos. A otros muchos profesionales les debemos gratitud, desde los empleados del transporte público hasta los que nos servían los alimentos; desde los agricultores y comerciantes hasta los funcionarios de la administración pública.

Se pensaba en un acto entrañable y solemne al mismo tiempo donde todos, unidos a Cristo, expresáramos nuestra oración y acción de gracias. Avisaremos oportunamente su realización e invitaremos a todos.

Con mi bendición y afecto.

† Salvador Giménez Valls
Obispo de Lleida

Una mirada especial a la gent gran

El 26 de juliol, l'Església celebra la festivitat de sant Joaquim i santa Anna, pares de la Benaurada Verge Maria, dia que dediquem d'una manera especial a la gent gran, ja que són els patrons dels avis. Els bisbes han publicat una nota amb motiu d'aquesta commemoració titulada «Una mirada especial a la gent

gran» que es pot consultar íntegrament a la web del nostre Bisbat. A continuació en destaquem alguns fragments:

«En una societat, en la que moltes vegades es reivindica una llibertat sense límits i sense veritat o en la que es dona una excessiva importància al valor de la joventut, la gent gran ens ajuda

a valorar el més essencial i a renunciar al que és transitori. La vida els ha ensenyat que l'amor i el servei als seus i als restants membres de la societat són el veritable fonament en el que tots hauríem de recolzar-nos per acollir, aixecar i oferir esperança al nostre pròxim enmig de les dificultats de la vida.»

«Hem de pensar en el futur. No hauríem d'oblidar mai aquelles paraules del papa Francesc en les que afirmava que una societat que abandona la gent gran i prescindeix de la seva saviesa és una societat malalta i sense futur, perquè li falta la memòria. Allí on no hi ha respecte, reconeixement i honor per a la gent gran, no hi pot haver futur per als joves, per això cal evitar que es produeixi una ruptura generacional entre infants, joves i gent gran.»

«L'Església en aquest dia especial, a més de recordar a tots i cadascun dels malalts i morts a causa del coronavirus i de forma particular a la gent gran que ha patit aquest virus, eleva una pregària per l'etern descans de tots i vol destacar la importància de la gent gran en l'àmbit familiar i en la nostra societat. Finalment, convidem a pregar per la nostra gent gran.»

La Cúria tanca 15 dies per vacances

Les oficines de la Cúria tancaran 15 dies per vacances, del 3 al 16 d'agost inclosos. Per un altre costat, l'Arxiu Diocesà, ubicat en el mateix edifici, va tancar el servei de consulta a causa del confinament forçat a la ciutat de

Lleida. Com ja és habitual l'Arxiu estarà tancat per vacances durant tot el mes d'agost i espera poder obrir al públic a partir del dimarts 1 de setembre amb cita prèvia, com ja es feia abans del confinament de Lleida.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

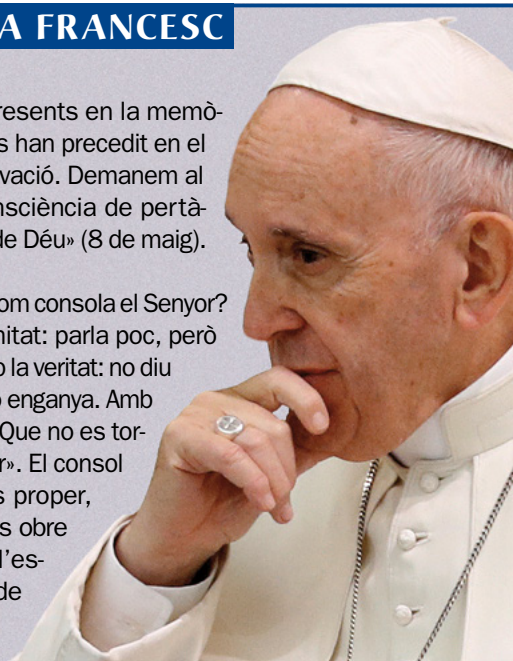
@Pontifex: «La pregària és la respiració de la fe, és com un crit que surt del cor de qui creu i s'encomana a Déu. Fe és tenir dues mans aixecades i una veu que crida implorant el do de la salvació» (8 de maig).

@Pontifex: «Vull demanar al Senyor que beneeixi els artistes que ens fan entendre què és la bellesa. Sense la bellesa, l'Evangelí no es pot entendre. Preguem de nou pels artistes» (8 de maig).

@Pontifex: «Ser cristians és pertànyer a un poble escollit per Déu gratuïta-

ment, tenir presents en la memòria els que ens han precedit en el camí de la salvació. Demanem al Senyor la consciència de pertànyer al poble de Déu» (8 de maig).

@Pontifex: «Com consola el Senyor? Amb la proximitat: parla poc, però és a prop. Amb la veritat: no diu formalitats, no enganya. Amb l'esperança: «Que no es torbi el vostre cor». El consol del Senyor és proper, veritable i ens obre les portes de l'esperança» (8 de maig).

VIDES DE SANTS (VI)

Sant Llorenç

Nascut, segons la tradició, a Òsca (Aragó), el 31 de desembre del 225, va ésser un dels set diaques de Roma, home de màxima confiança del pontífex, en temps del papa Sixt II. Llorenç, Laurentius en llatí, significa «coronat de llorer», s'encarregava d'administrar els béns de l'Església i de tenir cura dels més necessitats. Fou un dels primers arxivers i tresorers que va tenir l'Església. En temps de la persecució dels cristians, sota el comandament de l'emperador Valerià, l'any 258 molts sacerdots i bisbes van ser condemnats a mort per haver-se declarat cristians i els cristians que eren benestants eren privats de les seves possessions i havien de marxar a l'exili. Sant Agustí i el poeta Prudenci relataren la vida del sant. Aquest darrer explainà

que gràcies a l'heroïcitat de la mort de Llorenç, molts senadors romans es convertiren al cristianisme i no hi hagué tanta idolatria. Llorenç fou capturat pels romans i cremat viu en una foguera a Roma el 10 d'agost del 258 a l'edat de trenta-dos anys,

mostrà el seu coratge fins a la darrera alenada. Al lloc on s'esdevingué el martiri hi trobem la Basílica de Sant Llorenç de Panisperna. A San Lorenzo in Miranda, fou l'indret on el jutjaren i a San Lorenzo in Lucina, hi podem trobar la graella del martiri. Sant Llorenç és un dels sants amb més veneració de l'Església catòlica romana. Cada 10 d'agost, el reliquiari que conté el seu cap cremat s'exposa al Vaticà per a la seva veneració. En la seva iconografia apareix representat com a diaca vestit amb la dalmàtica i amb una graella a la mà. També pot aparèixer sobre una graella al foc, tema del seu martiri. Podem trobar nombroses escultures, retaules, gravats, pintures o frescos en honor al sant.

Josep M. Corretger

El lleidatà Lluís Salinas ordenat sacerdot a Madrid

El cardenal de Madrid, Mons. Carlos Osoro, va ordenar prevere l'11 de juliol al jesuïta lleidatà Lluís S. Salinas Roca. «És un esdeveniment de gràcia. Heu estat cridats pel nostre Senyor per a ser sacerdots», va assegurar l'Arquebisbe en una celebració a l'església de San Francisco Javier i San Luis Gonzaga, amb totes les cauteles que exigeix aquest temps de pandèmia. En la mateixa cerimònia van ser ordenats Ángel Benítez-Donoso Tarascón, Pedro Rodríguez-Ponga Gutiérrez-Bolívar i el kenia Michael Ochieng' Otieno, de la província d'Àfrica Oriental (AOR).

Lluís S. Salinas Roca va néixer l'any 1984, va conèixer la Companyia de Jesús a través de l'Espai de la Parròquia Sant Ignasi de Llorella de Lleida. A l'inici del seu procés vocacional va comptar amb l'acompanyament del jesuïta Marc Vilarassau, que va morir amb quaranta-cinc anys. Salinas ha fet estudis de Ciències Ambientals a Barcelona.

En 2010 va entrar en el noviciat dels jesuïtes a Sant Sebastià. Després ha seguit la seva formació a Salamanca, a Valladolid i a Madrid, on va estudiar teologia, amb interès especial per a connectar la teologia i l'experiència de fe amb la preocupació per la qüestió ecològica. Durant l'últim any ha cursat estudis de teologia a la Jesuit School of Theology de Berkeley (Califòrnia).

REFLEXIONS

Viure amb confiança en Déu

Tots parlem de la pandèmia. Estem cridats a aprendre'n alguna cosa i créixer en la manera d'entendre la vida i de viure com a seguidors de Jesús. Un dels accents que tots posem de relleu és l'experiència viva de la pròpia fragilitat. Som molt febles; la nostra vida es pot truncar qualsevol moment per l'acció d'un virus insignificant i incontrolable. Aquesta experiència ens ha de portar a l'aprofundiment en l'esperança cristiana. Estem en mans de Déu; en Ell posem tota la nostra confiança. Diu Jesús: «No us preocupeu per la vostra vida... El vostre Pare celestial ja sap prou que en teniu necessitat» (Mt 6,25-34); «... bé sap el vostre Pare de què teniu necessitat abans que li ho demaneu» (Mt 6,8). La confiança cristiana es fonamenta en l'amor misericordiós de Déu. Ell, que ho pot tot, «fins i tot els cabells us té comptats» (Lc 12,7).

La confiança cristiana viu aquesta convicció tenint al davant un fet decisiu: la mort de Jesús en la creu. La confiança total del Fill, Jesús, en el Pare va passar per la prova decisiva de la passió i la mort. Dues paraules d'Ell expressen la profunditat d'un misteri inabastable: «Déu meu, Déu meu; per què m'has abandonat?» (Mc 15,34); i «Pare, a les teves mans confio el meu esperit» (Lc 23,46). Déu no baixa Jesús de la creu, però no l'abandona. Ell està al seu costat per fer possible que Jesús es doni del tot al Pare i als homes, els seus germans, i així arribi a la veritable plenitud de la resurrecció. Déu l'omple del seu Esperit, perquè Jesús, el Fill i Salvador, assumeixi la seva humanitat, feble i mortal, i els seus germans, pecadors i injustos, i visqui aquell moment decisiu amb amor, amb desprendiment, amb entrega total. Tots experimentem la nostra feblesa i la nostra lluita, i estem cridats a viure-la amb confiança en Déu. Ell no ens estalvia les nostres dificultats, lluites i sofriments humans. El seu Esperit és sempre en nosaltres per fer possible que sapiguem viure la nostra difícil vida humana amb generositat, amb desprendiment, amb pau.

Mn. Gaspar Mora

Professor emèrit de la FTC

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

27. ■ Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [Jr 13,1-11 / Sl: Dt 32,18-21 / Mt 13,31-35]. *Sant Feliu de Llobregat*: ■ Sant Cugat, mr. barceloní (s. IV), d'origen africà. Santes Juliana i Semproniana, vgs. i mrs. de Mataró, patrones d'aquesta ciutat; sant Celestí I, papa (422-432); sant Aureli, mr.; santa Natàlia, mr.

28. ■ Dimarts [Jr 14,17-22 / Sl 78 / Mt 13,36-43]. Santa Caterina Thomàs, vg. agustina, de Mallorca; sant Víctor I, papa africà i mr.; sant Pere Poveda, prev. i mr., fund. de la Institució Tere-siana.

29. □ Dimecres [Jr 15,10.16-21 / Sl 58 / Jo 11,19-27 (o bé: Lc 10,38-42)]. Santa Marta, germana de Llätzer i Maria, amics de Jesús, residents a Betànica, patrona dels hostalers i taverners; sant Adam, el primer humà.

30. ■ Dijous [Jr 18,1-6 / Sl 145 / Mt 13,47-53]. *Sant Feliu de Llobregat*: ■ Beats Cristí Roca i Huguet, prev., Constanci Roca i Huguet, religiós, i companys màrtirs. *Tortosa*: ■ Beats Tobies Borràs i Romeu, religiós, i companys màrtirs. *Urgell*: ■ Beats Protasi Cubells i Minguell, religiós, i companys

màrtirs; màrtirs de l'Orde Hospitalari de Sant Joan de Déu.

31. □ Divendres [Jr 26,1-9 / Sl 68 / Mt 13,54-58]. Sant Ignasi de Loiola (1491-1556), prev. basc, i fund. Companyia de Jesús a Roma (SJ, jesuïtes, 1540).

AGOST

1. □ Dissabte [Jr 26,11-16.24 / Sl 68 / Mt 14,1-12]. Sant Alfons M. de Liguori (Nàpols, 1696 - Pagani, 1787), bisbe de Goti i doctor de l'Església, fund. Redemptoristes (CSSR, 1732),

patró dels confessors i moralistes; sant Feliu (Fèlix), mr. a Girona (s. IV), d'origen africà; santes Fe, Esperança i Caritat, vgs. i mrs.

2. ■ Diumenge vinent, XVIII de durant l'any (lit. hores: 2a setm.) [Is 55,1-3 / Sl 144 / Rm 8,35.37-39 / Mt 14,13-21]. Mare de Déu dels Àngels; sant Eusebi de Vercelli, bisbe; sant Pere Julià Eymard (1811-1868), prev. marianista, de la Mure, fund. de les associacions eucarístiques i dels sacerdots sacramentins; sant Esteve I, papa (254-257) i mr.

Diumenge XVII de durant l'any (A)

COMENTARI

Renunciar a tot per un gran tresor?

Sovint admirem persones entregades totalment al servei dels més pobres, dels més marginats, amb grans sacrificis o aquells homes i dones que lliuren els millors anys de la seva vida a les missions en països amb moltíssimes incomoditats de tot tipus. Alguns potser pensaran en esperits aventurers però quan es tracta de tota una vida entregada a Déu llavors cal pensar en una realitat més profunda. És el que ens diu Jesús a l'Evangeli: *Amb el Regne del cel passa com amb un tresor amagat en un camp. L'home que el troba, el deixa amagat i, content de la troballa, se'n va a vendre tot el que té i compra aquell camp. O bé amb el Regne del cel passa com un comerciant que buscava perles fines. El dia que en troba una de molt preu, anà a vendre tot el que tenia i la comprà.* Podem dir, doncs, que quan una persona lliura tota la seva vida i renuncia a totes les comoditats d'una vida fàcil és perquè ha trobat aquesta perla de gran valor per la qual val la pena donar-ho tot, ha trobat el tresor pel qual val la pena vendre-ho tot. Però el primer que ens cal és descobrir el valor de la perla o del tresor; llavors podem sentir l'alegria que ens permet renunciar a tot pel Regne de Déu. Això val per totes aquelles persones que d'una manera o altra dediquen tota la seva vida al servei de l'Evangeli.

De vegades, però, no ho sabem descobrir. Per això Salomó mostra la seva saviesa quan li demana al Senyor: *Feu al vostre servent la gràcia de saber escoltar, perquè pugui fer justícia al vostre poble i discernir el bé del mal; sense això qui seria capaç de governar aquest poble vostre tan considerable?* Ens cal demanar també a Déu aquesta saviesa per a descobrir el veritable tresor i la veritable perla que donen sentit a la nostra vida. Sant Pau ens recorda que Déu *ens ha destinat a tots a ser imatges vives del seu Fill*, és a dir, capaços de dedicar tota la nostra vida al Regne de Déu com va fer Jesús, capaços de vendre tot el que tenim amb molta alegria per aquest Regne sabent que val la pena renunciar a tot per ell.

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura del primer llibre dels Reis (1Re 3,5.7-12)

En aquells dies, el Senyor s'aparegué a Salomó en un somni durant la nit, en el santuari de Gabaon, i li digué: «Digue'm què vols que et doni.» Salomó li respongué: «Senyor, Déu meu, vós m'heu fet rei a mi, servent vostre, perquè ocupés el tron de David, el meu pare, però soc encara un jove que no sé conduir la gent, i em trobo enmig del poble que vós heu elegit, un poble que ningú no és capaç de comptar, de tan nombrós com és. Feu al vostre servent la gràcia de saber escoltar, perquè pugui fer justícia al vostre poble i destriar el bé del mal. Sense això, qui seria capaç de governar aquest poble vostre tan considerable?» Al Senyor li agradà que Salomó li hagués demanat això, i li digué: «Ja que no demanes molts anys de vida, ni riquesa, ni la vida dels teus enemics, sinó discerniment per poder escoltar i fer justícia, jo et donaré això que demanes: et faré tan prudent i sagaç que ni abans de tu ni després ningú no se't podrà comparar.»

▶ Salm responsorial (118)

R. *Com estimo la vostra llei, Senyor!*

El Senyor és la meva heretat; / vull estar atent a les vostres paraules. / M'estimo més la llei que surt dels vostres llavis / que mil monedes d'or o de plata. R.

Que el vostre amor em conforti, / com va prometre al vostre servent. / Quan arribi la vostra pietat, / jo tindrè vida, la llei farà les meves delícies. R.

Jo aprecio els vostres manaments / més que l'or i més que tot, / per això m'estimo els preceptes, / i m'emparo dels camins enganyosos. R.

És admirable el vostre pacte, / per això el té present la meva ànima. / La vostra paraula, explicada, / dona llum i l'entenen els senzills. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 8,28-30)

Germans, nosaltres sabem que Déu ho disposa tot en bé dels qui l'estimen, dels qui ell ha cridat per decisió seva; perquè ell, que els coneixia d'abans que existissin, els destinà a ser imatges vives del seu Fill, que ha estat així el primer d'una multitud de germans. Ell, que els havia destinat, els crida, els fa justos i els glorifica.

▶ Lectura de l'Evangeli segons sant Mateu (Mt 13,44-52)

En aquell temps, Jesús digué a la gent: «Amb el Regne del cel passa com amb un tresor amagat en un camp. L'home que el troba el deixa amagat i, content de la troballa, se'n va a vendre tot el que té i compra aquell camp. També passa amb el Regne del cel com amb un comerciant que buscava perles fines. El dia que en trobà una de molt preu, anà a vendre tot el que tenia i la comprà. També passa amb el Regne del cel com amb aquelles grans xarxes que, tirades a l'aigua, arpleguen de tot. Quan són plenes, les treuen a la platja, s'asseuen i recullen en coves tot allò que és bo, i llencen allò que és dolent. Igualment passarà a la fi del món: Sortiran els àngels, destriaran els dolents d'entre els justos i els llençaran al forn encès: allà hi haurà els plors i el cruixir de dents. Ho heu entès, tot això?» Li responen: «Sí que ho hem entès.» Ell els digué: «Mireu, doncs: Els mestres de la Llei que es fan deixebles del Regne del cel són com aquells caps de casa que treuen del seu cofre joies modernes i antigues.»

▶ Lectura del primer libro de los Reyes (1Re 3,5.7-12)

En aquellos días, el Señor se apareció de noche en sueños a Salomón y le dijo: «Pídeme lo que deseas que te dé». Salomón respondió: «Señor mi Dios: Tú has hecho rey a tu siervo en lugar de David mi padre, pero yo soy un muchacho joven y no sé por dónde empezar o terminar. Tu siervo está en medio de tu pueblo, el que tú le elegiste, un pueblo tan numeroso que no se puede contar ni calcular. Concede, pues, a tu siervo, un corazón atento para juzgar a tu pueblo y discernir entre el bien y el mal. Pues, cierto ¿quién podrá hacer justicia a este pueblo tuyo tan inmenso?». Agradó al Señor esta súplica de Salomón. Entonces le dijo Dios: «Por haberme pedido esto y no una vida larga o riquezas para ti, por no haberme pedido la vida de tus enemigos sino inteligencia para atender a la justicia, yo obraré según tu palabra: te concedo, pues, un corazón sabio e inteligente, como no ha habido antes de ti ni surgirá otro igual después de ti».

▶ Salmo responsorial (118)

R. *¡Cuánto amo tu ley, Señor!*

Mi porción es el Señor; / he resuelto guardar tus palabras. / Más estimo yo la ley de tu boca / que miles de monedas de oro y plata. R.

Que tu bondad me consuele, / según la promesa hecha a tu siervo; / cuando me alcance tu compasión, viviré, / y tu ley será mi delicia. R.

Yo amo tus mandatos / más que el oro purísimo; / por eso aprecio tus decretos / y detesto el camino de la mentira. R.

Tus preceptos son admirables, / por eso los guarda mi alma; / la explicación de tus palabras ilumina, / da inteligencia a los ignorantes. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos (Rom 8,28-30)

Hermanos: Sabemos que a los que aman a Dios todo les sirve para el bien; a los cuales ha llamado conforme a su designio. Porque a los que había conocido de antemano los predestinó a reproducir la imagen de su Hijo, para que él fuera el primogénito entre muchos hermanos. Y a los que predestinó, los llamó; a los que llamó, los justificó; a los que justificó, los glorificó.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 13,44-52)

En aquel tiempo, dijo Jesús a la gente: «El reino de los cielos se parece a un tesoro escondido en el campo: el que lo encuentra, lo vuelve a esconder y, lleno de alegría, va a vender todo lo que tiene y compra el campo. El reino de los cielos se parece también a un comerciante de perlas finas, que al encontrar una de gran valor se va a vender todo lo que tiene y la compra. El reino de los cielos se parece también a la red que echan en el mar y recoge toda clase de peces: cuando está llena, la arrastran a la orilla, se sientan y reúnen los buenos en cestos y los malos los tiran. Lo mismo sucederá al final de los tiempos: saldrán los ángeles, separarán a los malos de los buenos y los echarán al horno de fuego. Allí será el llanto y el rechinar de dientes. ¿Habéis entendido todo esto?». Ellos le responden: «Sí». Él les dijo: «Pues bien, un escriba que se ha hecho discípulo del reino de los cielos es como un padre de familia que va sacando de su tesoro lo nuevo y lo antiguo».